

Mads Føk er et uafhængigt kommunikationsorgan for de studerende ved mat-fys faggruppen på Aarhus Universitet

Mads Føk finansieres af Studienævnet for 2-fagsuddannelser og udkommer 9 gange om året (afhængig af stofmængden!), som regel (altid) på fredage.

Uopfordrede indlæg modtages meget gerne, og de behøver ikke nødvendigvis være indskrevne (men det ses gerne). Vi ser helst at indlæg afleveres som ASCII-tekst; enten i $\text{\LaTeX}2_{\epsilon}$ format eller som ren tekst.

Indlægene må gerne fremstå anonyme i bladet, men redaktionen skal vide, hvem der har skrevet dem. Skriv derfor navn og kontaktadresse på de indlæg, du afleverer!

Indlæg afleveres i Mads Føk's postbox på Matematisk Informationskontor, i Mads Føks postkasse ved Mat.Kant., afleveres til et af de nedenævnte redaktionsmedlemmer eller sendes til madsfoek@mi.aau.dk pr e-mail. Hvis man vil være sikker på, at indlægget kommer med i det førstkomende nummer, skal det afleveres før deadline (normalt fredag før klippe-klistre (står på kalenderen)).

Mads Føk har kontor i B11.

Indholdsfortegnelsen:

1. Forsiden
2. You're looking at it
3. Leder
4. Debat
7. KTP Tegner
8. Lokalt
9. Føk Konkurrence
13. Leksikalt
14. Nyt fra KuFo
15. TÅGEKAMMERET
16. Og Sporten...
17. @lkymia
18. Føk Novelle
24. Kalenderen

Mads Føk kan afhentes gratis følgende steder fra udgivelsesdagen og en uge frem:

Matematik: Ved Mat 11 opslagstavlen

Datalogi: På postboxene på R0

Fysik: På skranken udenfor informationen

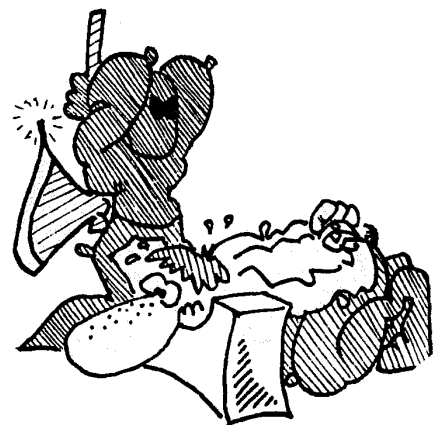
Kemi: Ved siden af informationen

Derefter v. henvendelse til et redaktionsmedlem!

Redaktionen :

Thomas Fangel	Mat/Fys	Ansvarshavende
Kristian Støchkel	Fys/Mat	\LaTeX niker
Kristian Pedersen	Dat/Mat	Tegner
Torben LauritZEN	Fys/Mat	Lex Red
Rasmus Kjær Ursem	Dat/Mat	Reporter
Hans Solgaard	Dat/Mat	Reporter
Peter Kaidin Frederiksen	Mat/Kem	Reporter
Signe Seidelin	Fys/Kem	Ny reporter

Copyright Mads Føk 1997

Er der noget galt i Danmark?

I Weekend Avisen den 11.4. kunne man i en stor artikel læse om en storstilet undersøgelse af børns viden om matematik og naturvidenskab i lande overalt i verden. I undersøgelsen, "Third International Maths and Science Studies", har over en halv million elever fordelt på mere end 15000 skoler i 45 lande deltaget. Man kan indvende meget mod sådanne sammenligninger mellem lande: der tages ikke højde for kulturforskelle, forskelle mellem landenes undervisningsystemer, herunder prioritering af stof og tidligere skolestart tilgodeses ikke etc. I denne undersøgelse har man forsøgt at tilgodeses dette ved at sætte bestemte krav til det pensum, de deltagende elever skal have gennemgået, samt sørge for en nøje instruktion af de deltagende elever.

Den opmærksomme læser vil måske undre sig over, hvorfor jeg har valgt at redegøre for de ting, der er gjort for at sikre en ordentlig og troværdig standard af resultaterne, før resultaterne præsenteres. Men dette har jeg gjort af den simple grund, at Danmark klarer sig mildest talt dårligt i denne undersøgelse. I undersøgelsen af de matematiske færdigheder placerer Danmark sig som nr. 27 af de 45 deltagende lande, med en score på 502 – lige over det internationale gennemsnit sat til 500, en score som i øvrigt rammes præcist af USA. I undersøgelsen af de naturvidenskabelige færdigheder som helhed går det helt galt: Danmark ligger langt under middel som nummer 34 med 478 point kun overgået (i negativ forstand) af Litauen, den wallonske del af Belgien, Iran, Cypern, Kuwait, Colombia og Sydafrika. I begge kategorier ligger Singapore nr. 1 og bemærkelsesværdigt er det, at i matematikdelen ligger de fire rigeste østasiatiske lande på de 4 øverste pladser: Singapore, Sydkorea, Japan og Hong Kong.

Endvidere springer det i øjnene, at lande vi i Danmark ynder at sammenligne os selv med i uddannelses- og forskningsmæssige sammenhænge, f.eks. Sverige, Schweiz,

Holland og Canada ligger placeret over os – i den generelle undersøgelse endda betydeligt langt over os. Bemærkelsesværdigt er det, at mange af de tidligere østblok-lande scorer særdeles godt: Tjekkiet, Slovakiet, Slovenien, Ungarn, Bulgarien og Rusland

Denne undersøgelse bidrager kun alt for godt til et af tidens store emner: de (naturvidenskabeligt) dumme danske børn, det elendige niveau i specielt matematik i den danske folkeskole med deraf følgende påvirkning af gymnasiernes pensum osv. Hele debatten om de manglende færdigheder indefor naturvidenskab hos danske børn. Andet steds i dette nummer vil man kunne få bekræftet sin forestilling om, at Danmark generelt står for noget af verdens allerbedste forskning indenfor naturvidenskaberne. Derfor er det endnu mere beklageligt, hvis denne undersøgelse giver et korrekt billede af hvordan situationen er. Nogen vil måske hævde, at det lader til, at der alligevel er smarte og kloge elever, der klarer sig godt og ender på de danske universiteter. Dette er blot ikke godt nok. Det er ikke en holdbar situation at ville placere sig i toppen af den naturvidenskabelige forskning, og så samtidigt klare sig så elendigt i den slags undersøgelser.

Måske er tiden inde til at spørge, om undervisningen i de danske folksekoler går for meget op i pædagogiske principper, gruppearbejde og frasen "det er den enkelte elevs evner, der skal bestemme niveauet". Hvis Danmark skal blive ved med at klare sig i fremtiden indenfor den naturvidenskabelige gren, er det bydende nødvendigt, at vi uddanner vores børn ordentligt. Set i lyset af de tal, der præsenteres i artiklen om Ove Poulsens foredrag på side 4, virker det ikke som en reel mulighed, at Danmark kan klare sig med at have en lille højtuddannet elite, mens den store helhed har dårlige naturvidenskabelige færdigheder. Jeg argumenterer ikke for, at vores mål skal være at skolesystemet skal om-

struktureres totalt med Singapore som forbillede. Med det kendskab jeg har til Singapore, tvivler jeg på, at det system er ønskeligt, på trods af de resultater de præsterer i denne undersøgelse. Jeg pointerer bare, at årsagen til Danmarks dårlige placeringer i undersøgelse næppe skyldes, at danske børn er født

dummere end andre (selv om antallet af timer foran fjersynet viste sig at have en klar negativ effekt på indsatsen), men må søges i ydre forhold først og fremmest uddannelsessystemet.

På redaktionens vegne
/Fangel

Kvalitet og Udnyttelse af Forskning i EU

Til foredrag med Ove Poulsen

TÅGEKAMMERET afholdt mandag de 17.3. et foredrag om den naturvidenskabelige forskning og dennes anvendelser i Danmark og Europa kontra USA og Asien. Aftenens foredragsholder var professor i laseroptik Ove Poulsen, der tidligere har været ansat her på fakultetet. Siden da har han været 4 år på DTU og er nu direktør i Forskningsministeriet.

Ove Poulsen havde kaldt sit foredrag "Den forkælede generation – eller kan mat-fys'ere bruges til noget?" Formentlig på grund af denne noget provokerende titel og den gode reklame for arrangementet var der mødt rigtig mange op i Aud F, og man kan kun have ondt af dem, der ikke var der, for de gik glip af en særdeles veloplagt foredragsholder, der virkelig havde noget på hjerte: hans ærinde var faktisk at redde Danmark og EU fra at sakke håbløst bagud i den teknologiske og videnskabelige kamp med USA og Asien! Mindre dramatisk var hans mål at drøfte universitetets position som institution i vores moderne samfund og hvad der er, der gør universitetets uddannelser værdifulde.

Den forkælede generation

Foredragets titel var ikke bogstaveligt ment. Det henviste til den situation de studerendes generation står i. Der er ca. 50.000 pr. årgang i de studerendes generation. Dette er et meget lavt tal, og det betyder, at vi (de stu-

derende) er en god handelsvare: Hvis vi blot uddanner os godt nok, og bruger vores fantasi vil vi aldrig komme til at mangle beskæftigelse og faglige udfordringer i disse jobs. Modsat betyder dette lave antal unge pr. årgang, at der ikke er mange af de rigtigt dygtige, genierne, dem med de geniale ideer. Med andre ord: der kan ligge en latent mulighed for, at Danmark i fremtiden vil komme i et vidensunderskud.

Som en illustration af vores enorme muligheder viste Ove Poulsen en graf over udviklingen i alderen af de ansatte inden for den naturvidenskabelige gren af universiteterne. Det er velkendt at der er en "alderspukkel", der stammer fra 50'ernes og 60'ernes enorme ansættelser af ikke altid lige kompetente folk i livstidsstillinger. Ove Poulsen satte tal på denne pukkel: Indtil ca. 1974 holdt gennemsnitsalderen sig omtrent konstant, hvorefter den begyndte at vokse lineært med tiden. I 1996 var den kommet op på 57 år (syvoghalvtreds)!. Det betyder, at der indenfor de næste 10 år skal ansættes enormt mange nye forskere på de danske universiteter. (Men vi er bare ikke alle kvalificerede til disse jobs!)

Universitetets nye rolle

Det er indlysende, at der en sammenhæng mellem et samfunds (forstået som et lands) forskning og teknologi og dets produktivitet, antal af jobs, dets rigdom. Det har til al-

le tider været universiteternes rolle at levere grundforskningen, den basale vidensforøgelse styret af forskeres nysgerrighed, fantasi og interesse gennem en proces, der er uafhængig af virksomheders økonomiske interesser i at dreje forskningen i en bestemt retning. En amerikansk undersøgelse blandt 50.000 virksomheder viser, at det stadig forholder sig sådan. Produktionens afhængighed af akademisk forskning på universiteterne blev undersøgt indenfor forskellige brancher. Resultaterne ses nedenfor:

- Medicinalindustrien: 40%
- Informationsteknologi: 30%
- Materialeindustri: 20%
- Elektronikindustri: 8-10%

Det overraskende lave tal indenfor elektronikindustrien skyldes, at netop idenfor denne branche foretages en stor del af forskningen i virksomhederne selv. Tænk på de store elektronikfabrikanter, der har kæmpestore forskningsafdelinger.

Når det kommer an på kvaliteten af den akademiske forskning mener vi i den vestlige verden at være helt fremme i den forreste række. Det viser statistikkerne også. Det er i lande som USA, Schweiz, Sverige og Danmark at den allerbedste akademiske forskning foregår. De asiatiske lande: Japan, Taiwan, Hong Kong etc. halter langt bagefter på dette punkt. Ove Poulsen satte endda et tal på denne forskel: I Danmark kan vi prale af at være 8 gange så effektive til at foretage akademisk kvalitetsforskning som i Japan. Der er også et klar tendens til, at forskningen er mest effektiv i lande hvor grundforskningen foregår på universiteterne (USA, UK, DK, Holland, Sverige, Canada) mens den er dårlig, der hvor grundforskningen foretages i produktionsmæssige sammenhænge.

Universiteterne har endvidere andre roller end blot den at være en videsnabase og producent af ny viden. De 50.000 amerikanske virksomheder i undersøgelsen nævnt ovenfor

blev også spurgt om universiteternes mest betydende roller. Nedenfor ses svarene listet i faldende prioritet. Ikke overraskende er rollen som producent af ny viden på førstepladsen:

- Vidensbase og kilde til ny viden
- Skaber nye instrumenter og nye metoder
- Producent af kvalificerede studenter til ansættelse i industrien
- Grundforskningen er en vej til et netværk af eksperter
- Problemknusere
- Spin-off effekten: skaber nye virksomheder

Men! Det er ikke nok at være god til kvalitetsgrundforskning. Man skal også kunne anvende og udnytte den. Og her halter EU håbløst bagefter. Eksempelvis Japan er meget bedre til at anvende viden end europæiske lande er. Tænk blot på den teknologiske udvikling i Japan og i andre østasiatiske lande. På det felt stomer de fremad og har for længst overhalet Europa.

Sammenlignet med USA er forholdet det samme: Vi er dårlige til at udnytte vores viden i Europa. I USA skaber ny viden årligt 50.000 nye jobs. Oversat til danske forhold svarer dette til 3-4000 nye jobs om året skabt alene af forskningens nyeste resultater. Universiteterne sidder altså på en enorm værdi som forbliver uudnyttet i Danmark.

Her kom Ove Poulsen så med sit løsningsforslag "Det nye Universitet". I følge ham er løsningen en omstrukturering indefor den eksisterende universitetsverden. Det nye Universitet skal bl.a. indeholde:

- Elitære forskerskoler
- Der skal sættes fokus på den næste generation. De bedste 5% skal tiltrækkes
- Og det vigtigste: Den store skelnen mellem grundforskning og anvendt forskning skal væk

Det er dette sidste punkt, der er det absolut mest kontroversielle i denne løsningsmodel. For her angriber Ove Poulsen den akademiske verdens til alle tider stort opslåede ret til suverænitet, retten til selv at bestemme i hvilken retning forskningen skal gå, altså uafhængigheden af ydre påvirkninger. Det er den gængse holdning, at god grundforskning er grundforskning drevet af forskerens intuition, nysgerrighed og fantasi uden ydre indblanding i form af retningslinier og bestemte mål. Men det er her, Ove Poulsen mener forskellen mellem EU og USA/Østen er: EU mangler mål og perspektiv i forskningen, og det er dette, der gør, at vi er så dårlige til at udnytte vores viden. Der skal i forskningen være et mål, en ekstern begrundelse og et større samspil med virksomheder. Som han udtrykte det: forskningen skal ikke være en fuldemandsgang. Naturligvis mener han heller ikke, at forskningen skal styres af virksomhederne; målene for forskningen skal sættes af universitetet, men der skal være en større interaktion mellem universitet og virksomhed i form af denne eksterne begrundelse for forskningen

Der er ingen tvivl om, at dette er en svær pille at sluge for enhver, der har fået ideen om grundforskningens egenhændige suverænitet ind gennem sin akademiske opvækst. Temmelig mange danske forskere i den naturvidenskabelige del af universitetsverdenen vil nok vride sig ubehageligt ved tanken om at få sin forskningsmæssige bevægelsesfrihed begrænset, og det var der da også en del snak om efter pausen. Ove Poulsen forsvarede sig bl.a. med, at mange af de helt store opdagelser faktisk er gjort med et bestemt mål for øje. Og desuden viser undersøgelser, at kvaliteten af forskningen vokser helt op til 30% sammenspil med industrien og den begynder først at falde ved 50% sammenspil. Absolut et overraskende resultat!

Konklusion

Konklusionen er altså, at vi i EU er knald-dygtige til at forske, men vi forstår ikke at udnytte denne forskning i særlig høj grad. Ove Poulsen mener, at en måde at fremme en bedre udnyttelse, er at lade industrien få en større indflydelse på forskningens karakter i form af et mål med enhver forskning, en ekstern begrundelse. Problemet er, at denne ændring ikke kommer af sig selv. Samfundet er ikke på vej med en ændring – det er os (den nye generation af forskere og ansatte i industrien), der skal starte denne proces!

Afslutningsvis kom han derfor med nogle råd til os. Fordi vort uddannelsessystem er for godt, er der en fare for at blive hængende i det. Det kræver en indsats af en selv for at undgå dette. Han havde disse råd til os:

- Vær civilt ulydig på alle niveauer. Forstået på den måde at vi ikke skal acceptere tingene, som de er. Stil spørgsmål. Rok ved systemet!
- Stil krav til dig selv
- Søg og tag udfordringer
- Undgå ekstrem specialisering
- Vær innovativ, dynamisk og fleksibel
- Undgå isolering
- Vær ikke bange for at ofre noget for sagen

Der er ingen tvivl om, at såfremt de tal, Ove Poulsen havde med, er sande, så viser de, at der er noget galt med udnyttelsen af vores viden i Danmark og Europa. Jeg skal ikke her tage stilling til, om Ove Poulsens model er den rigtige for at ændre denne udvikling, men det er sikkert, at der ligger en stor udfordring for vores generation af naturvidenskabsmænd i at indhente USA og Østen i dette kapløb.

/Fangel

Til Styrkeprøve på Fysik

Fysisk Fredagsbar havde fredag den 11 april en usædvanlig morsom dyst imellem de store pinger og eleverne: Styrkeprøven. Man kan bebrejde, at ikke flere havde fundet vej, da der ellers var annonceret rigeligt over storskærmene på fysik, men på den anden side var der heller ikke rigtig plads til flere, end de ca. halvtreds hoveder der havde taget lange tur op ad trapperne til fys-kant.

Holdene var som følger.

Teoretikerne: Karlheinz Langanke, Dmitrij Fjodorov og Ejvind Bonderup.

Eksperimentalisterne: Jeff Hangst, Eugene Polzik og Brian Bech Nielsen.

De Studerende: Lise Vejby-Christensen, Nicolai Nygaard og Hans Staugaard Nielsen.

Da da var mange udlændinge på holdene, foregik alt på engelsk, hvilket dog ikke var spolerende, snarere gav det anledning til nogle morsomheder: Konferencieren: "Let's make some room." Det rette engelske ord havde nok været "space".

Første disciplin var ikke specielt fysisk rateret: Ølsmagning. Teoretikerne så dog ud til at have en endog særdeles god smag for øl, da deres glas bestemt ikke var bundløse, og de fik da "revet et par stifter", må jeg nok sige. Man skal dog ikke skue hunden på hårene, og de strenge og uretfærdige dommere gav dem ikke mange point i disciplinen, hvor de skulle gætte 5 forskellige øls hjemlande. Til gengæld kunne diverse brandtaler holdt af de meget medlevende deltagere umiddelbart efter pointfordelingen yderligere forbedre stillingen eller sågar gøre den værre.

Næste emne var billeder af steder på fysisk. Det kunne være trappen mellem sjette og syvende etage. Kaffemaskine på sjette(?), som teoretikerne havde et yders stort kendskab til, da det var det billede, der så absolut blev gættet hurtigst. Blandt de hårdeste nødder at knække var et fuldstændigt tomt rum. Findes de virkelig på Fysisk? Jeff kom med et

meget kvalificeret bud: Rummet hvor der opbevaredes magnetiske monopler. Det rigtige svar lød for mig dog nærmest ligeså kryptisk: et heliumrum. Eller vidste du, kære læser, at der er en luftkanal under Fys Aud. Hvis ikke så find i et af hjørnerne en plade der kan tages op, og du vil blive overbevist!

Dernæst kom disciplinen: gæt en graf. Til en graf uden enheder og forklaringer skulle man netop angive det rigtige. De var taget fra lærerbøger, som nogle af forelæserne til deres store forbavselse måtte sande, at eleverne kunne huske bedre. Man kunne nogle gange også omfortolke grafen til noget, der også lød sandsynligt. F.eks. påviste Dmitrij, at én til forveksling lignede elevens viden før, under og efter eksamen. Det mellemste stadium udmærkede sig ved at toppe på det rigtige tidspunkt, mens de to omkransende var gående mod nul og det ret hurtigt faktisk. En påstand der ikke kan stå ukommenteret hen (Opgave: kommentér påstanden).

Fjerde dyst bestod i at forklare en arkæologistudie et fysisk emne: Heisenbergs usikkerhedsrelation, spin og tvillingeparadokset. Det skulle gøres mere kvalitativt end direkte i overensstemmelse med virkeligheden. Først ville Bonderup dog lige sikre "at hun virkelig ikke vidste noget!" Spin forklarede De Studerende nemt ved det velkendte discotekseksempel. To ens partikler, lad os sige mennesker og dermed f.eks mænd, danser ikke godt sammen og en vil straks "spinne op" til et andet sted, hvorimod to forskellige, tænk på mænd og kvinder (m/k), sagtens kan spinne ved siden af hinanden (bemærk: dette gælder ikke på Pan). Dette mente hun godt at kunne forstå. Eksperimentalfysikerne forklarede usikkerhedsrelationen arkæologisk. Vil man kende sfinxens alder meget præcist, må man bruge en mængde energi. Især denne forklaring var kapabel. teoretikerne måtte sande, at end ikke de forstod tvillingepara-

dokset. Det lod forståeligt, at det var uforståeligt, måtte vor heltinde sande.

Nu var bare sidste disciplin tilbage: Byg en ting af udleverede materialer, der kan få en lille 25-grams rissæk præcist fra et sted til et andet. De Studerene fik i løbet af imponerende kort tid bygget en katapult af blomsterpinde, en elasik, en grydeske, pap og klisterbånd. Den var meget nøjagtig, men skød ikke så langt. Praktikkerne var knap så praktiske, men konstruerede en slags menneskelig Storm P-maskine. Som de forklarede deres valg: Endnu har mennesket ikke overgået mennesket som konstruktion. Dette postulat led dog et svigende nederlag, da missilet ikke fløj langt og alt andet end præcist. Teoretikerne bygget en seks gange forlænget blomsterpind påhængt balloner. Denne sindrige maskine må siges sikkert at komme til sin ful-

de ret i det univers, fysikere regner på, men som p.g.a. alle forenklingerne ikke eksisterer. Med andre ord: maskinen fungerede ikke efter hensigten, hvorfor de så sig nødsaget til at omgå reglerne, hvilket havde det forventelige resultat: Teoretikene blev diskvalificeret af dommerne, der tydeligt hele vejen tog parti for De Studerende, som derfor også for første gang i mange år vandt med eksperimentalfysikerne op til sokkeholderne og teoretikerne i hælene.

De Studerende hoverede over deres maskine, om hvilken de udtalte: "Den bygger på allerede fra middelalderen kendte og især brugte principper." Det kølige svar fra Jeff: "Prøv at få den i Physical Review!" Alt i alt var to og en halv time med naturvidenskabelige platheder virkelig godt givet ud!

/Kaidin

Klon din Fårelæser Resultatet af Konkurrencen

I sidste nummer af Føk udskrev vi en læserkonkurrence med en dåse klonede sojabønner som præmie for den bedste beskrivelse af konsekvenserne af at klonе din yndlingsforelæser. Der var to af vores flittige læsere, der reagerede på denne opfordring, hvilket givet den store læserskare ikke er et særligt stort tal. Skal man tage det som et udtryk for, at vore læsere ikke har en yndlingsforelæser? H-

vis dette er tilfældet er det absolut noget forelæserne bør tage til efterretning! En anden mulighed er, at vore læsere ingen holdning har til kloneteknologien, eller også har I måske for travlt med studierne?!?

Under alle omstændigheder følger her de to indkomne konkurrencebidrag. Nåh ja, så må vi også hellere kåre vinderen af de eftertragtede sojabønner. Vinderen er:

Jørn Cornelius Olsen

Kære Mads Føk

Jeg læste med stor interesse artiklen om kloning, men jeg vil dog lige komme med et par tilføjelser.

I skriver, at det kun er Steen, der har la-

vet forsøg med kloning og fundet ud af, hvilke problemer det kan medføre. Det er ikke helt rigtigt. Der er nyere resultater på markedet: "Multiplicity". "Multiplicity" er en film (med Michael Keaton og Andie MacDowel), hvor Keaton bliver klonet. Han har så forfærde-

Føk Konkurrence

ligt travlt til hverdag, med kone (MacDowel), børn og job, at han ikke kan få tid til andre interesser (f.eks. golf). Så han får en klon, der kan tage sig af jobbet. Senere får han endnu en klon, der kan tage sig af børn og hus, men *ikke* af konen. Der opstår selvfølgelig en masse problemer, da konen ikke må opdage, hvad der foregår. Hvilket der i øvrigt heller ikke er andre, der må.

Her ser vi et eksempel på de problemer, kloning har her i sin begyndelse. Da det ikke er et alment kendt fænomen, at kloner mennesker, kan der opstå nogle problemer, f.eks. hvor den første klon, har inviteret en date med på sin stamresteraunt, der klart nok også er den rigtige stamsted. Her løber de ind i hindanden, da den originale har taget konen med derhen. Det er ikke så godt, når hverken konen eller den andens date, ved noget om kloningen.

Endelig kommer den store overraskelse i filmen – ihvertfald for originalen – da den 1. klon får lavet en klon af sig selv, da han og den 2. klon synes de mangler en medhjælper, der hvor de bor.

Det er jo en problemstilling man skal overveje seriøst. Tænk på den befolkningsekspllosion, der ville opstå, hvis en mand får lavet to kloner af sig selv, som hver laver to kloner af sig selv, som hver laver Naturfaglige ved hvordan sådan en udvikling går.

I filmen opstår dog et måske helt naturligt problem. En kopi er jo aldrig helt så god som originalen, og det kan gå helt galt, når man tager en kopi af kopien, hvilket det selvfølgelig gør i filmen: Den 3. klon er med andre ord en lallende idiot. Tilsidst kommer det store problem for originalen. Hvem har ret til ko-

nen?

Jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at filmens handling og tema, er langt bedre end filmen selv, da Michael Keaton spiller alle fire roller lige dårligt. D.v.s. idioten spiller han nu meget godt. Men medmindre man interesserer sig for kloning, kan jeg ikke anbefale denne film.

Nu efter alt dette vil jeg ikke komme med en længere forelæsning om kloning af forelæsere, men jeg vil dog lige komme med et par kommentarer. En kloning af E. Bonderup vil nok i første omgang virke unødvendig, vil folk nok mene – han behøver ikke en, der taler i munden på ham, for at man kan høre ham. Som tingene er på naturfag, kan jeg heller ikke se nogen grund til at kloner ham lige nu, men tænk hvis vi havde samme tilstande som nogle steder på humaniora, hvor folk står på skuldrene af hinanden for at komme til forelæsningserne.

Hvis man havde to Bonderupper til at forelæse synkront i f.eks. Aud F, ville folk kunne følge med i forelæsningsen, ikke bare som nu ned af gangen til Vandrehallen, men i *hele* Vandrehallen. Tænk på hvor mange flere studerende der så kunne lukkes ind på studiet. Og der ville blive plads til alle de studerendes kloner. Der er store perspektiver i det!

Men vi må nok vente til det bliver mere almindeligt med kloning. Det er også virkeligt noget man skal passe på med, vi så jo det skræmmende eksempel i et tidligere Mads Føk, hvor Stetkærs kloner drev Tornehave til vanvid, fordi han åbenbart ikke havde hørt om kloning!

Søren Kynde Nielsen

Klon din Forelæser af Jørn Cornelius Olsen

“Mandag den 6. februar. Godmorgen, her er radioavisen...”, summede radioen. Tage Bai Andersen sad ved morgenbordet med sin

krydderbolle. Før i tiden fik han og hans kone altid rundstykker, men hun skred for seks måneder siden, så efter det, var der ikke no-

gen til at hente rundstykker mere. Det var også godt det samme, for penge var der heller ikke så mange af.

“Shh”, kom det fra Tage², “radioen!”

“...politiet i Hamburg oplyser at man indtil videre står uden spor efter de gerningsmænd, der lørdag nat efterlod en plasticsæk med et opløst mandelig ved forbrændingsanstalten lidt udenfor Hamburg. “Det er lykkedes vore retsmedicinere at fastslå, at det drejer sig om et forsøg på en kloning af Adolf Hitler, der er mislykkedes”, oplyser politimestrene Ulf Eins og Ulf Zwei. Vejrudsigten...” “Tror du det vil lykkes dem en dag, Tage⁴?” spurgte Tage². “Sgu ikke med alle de år, cellerne har ligget begravet. Men jeg gad fandeme nok vide, hvordan de skide nazier har fundet hans gravsted!?” svarede Tage⁴.

Tage⁴ var begyndt at bande voldsomt for et års tid siden og Tage¹ mente, at det var fordi, han gik meget hjemme helt alene og blev frustreret over ikke at kunne forelæse. Tage¹ var nemlig kommet til at bakke bilen hen over Tage⁴'s tæer og havde forårsaget et kompliceret brud på tæerne, som praktisk talt var blevet knust. Faktisk var Tage⁴ generelt blevet meget uselskabelig og usympatisk. Det var heller ikke blevet bedre af, at Tage¹⁻³ var blevet enige om at fejre julen med familien uden Tage⁴ for at undgå scener. Det var Tage³, der havde været ude for at købe julegaver, hvilket ikke var nogen nem opgave, hvis man holder sig for øje, at hele den pukkelryggede var vokset til ca. 3-dobbelt størrelse de sidste 4 år. Penge var der ikke så mange af, for Universitetet ville kun udbetale løn til Tage¹.

På jagt efter en parkeringsplads diskuterede Tage² og Tage³, hvis tur det var til at forelæse, og hvis tur det var til at tørre tavlen ren. De blev ikke afbrudt, selv om det på mirakuløs vis lykkedes Tage¹ at finde en parkeringsplads. Med alt det byggerod fra udvidelsen af auditorium E skulle der mere end almindeligt held til at finde en parkeringsplads inden for en radius af 400 meter af matematisk institut. Tage¹ var ellers glad den dag; det var hans tur til at sidde blandt de

studerende og holde øje med, at Tage² ikke regnede fejl. For det *var* Tage²'s tur til at forelæse. Men Tage¹ sagde ikke noget for ikke at ødelægge sit gode humør. Han glædede sig til at komme ind og snakke med de studerende og høre om deres fester i weekenden. Det var ganske vist ikke nogen drøm at sidde på de pladser, som ikke var blevet lavet om i de sidste mange år. På den anden side gav det ham et indblik i, hvordan de studerende havde det, dengang han forelæste alene.

Han havde fået sin første klon i 2008 – 11 år efter det første får ved blevet klonet. Det havde ligesom grebet om sig og: nu – 3 år efter – havde han 3 kloner. Han havde haft fire, men én var død af et hjertestop allerede i december 2008. Det var det, der endeligt havde overbevist ham om, at han hellere måtte spise noget sundere. Det var heller ikke fremmede for hans kondition, at hans kloner begyndte at overtage halvdelen af hans forelæsninger. Man forbrænder en masse energi ved at piske rundt deroppe blandt de 10 tavler og prøve at banke noget forståelse for hyperplaner ind i de studerendes hoveder.

Tage¹ mindedes vemodigt halvtomme forelæsningslokaler og den rungende stilhed i auditoriet, når han stillede spørgsmål til forsamlingen i 1997. Men nu, da folk efterhånden havde kloner som mobilfoner, var Universitetet nødt til at udvide i stor stil. Man kunne undre sig over, hvordan fattige studerende kunne få råd til det – de kostede trods alt 200-250.000, men efterhånden var det også muligt at få billige sortbørs piratkloner til 50-75.000, og mange gange var det også muligt at få foretaget små genetiske forbedringer i samme omgang for kun 4-5 tusinde. Dette kunne man ikke på de offentlige klonværksteder. Man må heller ikke glemme, at hvis man som studerende har en klon, er der ikke de store problemer forbundet med at have et arbejde ved siden af.

Man kunne indvende at det således kun er den ene, der bliver ordentligt uddannet, man da må man tænke på de ord, Tom Lindstrøm skrev i sin bog Kalkulus, der siden blev så be-

Føk Konkurrence

rømte, da de fik en helt ny mening: "Der er kun én, der kan lære dig matematik - og det er dig selv!"

Tage¹ var lige ved at falde i søvn, da han sad i disse dybe tanker, men blev fået tilbage til virkeligheden med et sæt, da TÅGEKAMMERET kom farende ind og reklamerede for et karneval med titlen "90'erne". Da TÅGEKAMMERET var færdigt annoncerede Tage² pause, og Tage³ gav sig til at viske tavlen ren, men han kom til at viske en sætning ud, som Tage² først skulle til at bevise efter pausen, og Tage² og han kom op at skændes, så Tage¹ måtte gribe ind for at få dem til at falde ned igen. Det gik hele pausen med, så Tage¹ nåede ikke at få hentet kaffe – han var dømt til at falde i søvn i løbet af næste time.

Senere samme dag tog Tage¹ ned i byen for at købe ind, mens Tage² og Tage³ sad og arbejdede på kontoret. Der var ret mange mennesker, og da han maste sig gennem menneskemængden, så han i et glimt avisoverskriften "Original dræber kloner". Han tog ikke videre notits af det, men på vej hjem i bilen tænkte han på det igen. Hvad ville der ske, hvis de forsvandt? Kunne han genvinde sin tabte livsglæde og hvorfor sad han med to laserpenne i næseborene? Da kom en frygtelig tanke til han! Hvad nu hvis hans kloner allerede havde planlagt at slå ham ihjel! Måske ville de overfalde ham i samme øjeblik, han trådte ind ad døren. Han skød med besvær tanken fra sig og skruede op for radioen: "I'll never leave home without my clone...", med Courtney McDowell drønedes ud af højttalerne, da han kørte ud af Ringvejen.

Tage⁴ havde aftensmaden klar, da han kom hjem og Tage²⁻⁴ var generelt i godt humør. De skulle nemlig i holografen samme aften, mest for at Tage⁴ kunne komme lidt ud. Tage¹ var stadigvæk lidt fraværende efter de

tanker han havde gjort sig samme eftermiddag.

Tage³'s forsøg på at opmuntre Tage¹ var ved at lykkes på vej ned til holografen, og måske havde det glas rødvin, de fik til aftensmaden, også hjulpet. Men netop i det de kørte over det sidste lyskryds, kom en mælk tanklastbil med stor fart slingrende fra side til side mod dem. Tage¹ prøvede at undvige, men i et forsøg på samtidigt at undgå at ramme en kvindelig fodgænger, smadrede de to køretøjer frontalt sammen.

—

"Dr. Meyer, dr. Meyer!", hylede en udvandet kvindestemme, "han er ved at vågne." Tage¹ ser op på en kittelklædt mand, der står bøjet over hans seng med en alvorlig, men dog venlig mine.

"De har været heldig hr. Andersen", sagde han med en forbavsende lys stemme, der slet ikke passede til hans robuste udseende og hans fuldskæg. "De har været i koma i tre uger, men er ellers helt intakt, bortset fra et par skrammer. Deres airbag reddede Dem, men jeg må desværre beklage, at det ikke var muligt at redde Deres kloner. De andre airbags virkede tilsyneladende ikke. Nå, jeg har travlt. Farvel hr. Andersen." Dr. Meyer forsvandt hurtigt ud ad døren som et hvidt spørgsmål.

Tage lå tilbage med en masse tanker, der fløj gennem hovedet på ham – forelæsninger, der skulle holdes, kandidater, der skulle have hjælp med deres specialer – men samtidigt spredte der sig en glæde, en lettelse i hele hans væsen. Specielt tanken om den 3-dobbelte livsforsikring virkede meget behagelig, og det lille smil blev bredere og bredere, han smålo, og til sidst brast han i en skingrende latter.

Månedens ord: Finneøgle

FINNEØGLERNE er nogle sjældne dyr af bærslangevæselfamilien. De lever hovedsageligt på de små øer i den svenske skærgård. Det har i lang tid været et mysterium for videnskaben hvorfor dyrene kaldes for FINNEØGLER, når de lever i Sverige. Dette problem, kaldet Lillevandsproblemet, er for nyligt blevet løst, af den store Sverigesforsker Poul G. Ibbernak. PI fandt, efter syv års forskning i isolation, ud af at skærgårdsøerne oprindeligt ikke havde været fæstnet til kontinentalpladerne, men at de derimod kunne drive frit omkring. Dette betød, ifølge PI, at de oprindeligt havde ligget ud for Bornholm. Korrekturlæsningen af PI's artikel, blev foretaget af Mikka Defermatio: "Jeg opdagede på et tidspunkt en fejl i artiklen. Hvorfor Bornholm, når de jo hedder FINNEØGLER?" Det tog PI endnu et års isolation og hemmelighedskræmmeri at rette fejlen. Det viste sig at svaret var indlysende. Øerne var fra Finland.

FINNEØGLERNE ernærer sig hovedsageligt af føde på liquid form. Dette har i tidens løb åbenbart medført store problemer for de få svenske hjemmebrændere der bor på øerne. Men virkeligheden er en helt anden. Faktisk lever hjemmebrænderne og FINNEØGLERNE i en avanceret symbiose. Hjemmebrænderne forsyner FINNEØGLERNE med næring og FINNEØGLERNE sørger for at menneskene ikke får alkoholproblemer. Men det er netop det, at menneskene tror de har problemer med at skaffe nok alkohol, der har medført en intens jagt på FINNEØGLERNE. I takt med FINNEØGLERNES rapide diminisens i antal, er antallet af velkonserverede øboere på det nærmeste eksploderet og forventes i år at nå nye højder.

Yderligere oplysninger findes i:

"FINNEØGLER=GUDER", Illumineret Skidenskab nr. flot.

"HVIS FINNEØGLEN KAN KLARE DET...", Brochure fra De danske Spritfabrikker.

"SKÆRGÅRDENS SAUNA", Specialtillæg om biologi til Bo Bedre nr. 4, 1953.

Mads Føks Konversationsleksikon bind VI

TÅGEKAMMERET

Og Sporten...

Århus Fremad – Glostrup: 0–2

Med eneret for Mads Føk bringer Føk dette minut-for-minut-sammendrag af den spændende kamp mellem Aarhus Fremad og Glostrup på Riisvang Stadion lørdag den 12 april. Det vil nok være præget af, at Deres udsendte havde glemt notesblok og kuglepen og samtidig er glødende Fremadtilhænger.

1. halvleg

- 1 Kampen starter.
- 5 Frank Pingel humper forbi Deres udsendte.
- 6 Ølvognen passerer.
- 7 Deres udsendte får Pingels autograf.
- 8 Fremad presser.
- 10 Glostrup scorede et ufortjent heldmål.
- 15 Fremad presser.
- 17 Dommeren er skaldet.
- 19 Fremad havde et forsøg, der smøg sig over overliggeren.
- 23 Ølvognen passerer atter.
- 28 Glostrups minimaradona Janus Blond tager bolden med hånden i straffesparksfeltet. Dommeren ser intet.
- 29 Dommeren er fra Ærø.
- 37 Ølvognen passerer for tredje gang.
- 41 Fremad havde et forsøg, der smøg sig rundt om stolpen.
- 42 Fremad presser.
- 44 Glostrup scorer et hovedstødsmål efter et hjørnespark, som efter kampens spilfordeling var komplet ufortjent.
- 47 Der spilles pausemusik
- 49 Der presses på de opstillede dasser.

2. Halvleg

- 2 Fremad presser.
- 6 Ølvognen passerer igen.
- 15 Fremad havde et forsøg, der smøg sig uden om hjørneflaget.
- 22 En Glostrupspiller filmede i straffesparksfeltet.
- 23 Tv2 filmede på sidelinjen.
- 28 Dommeren uddelte en ostemad til en Glostrupspiller, der lavede et fuldstændigt talentløst groft frispark.
- 29 Deres udsendte tog en øl.
- 31 Glostrup var ikke tilfreds med dommeren (der ikke længere var fra Ærø) og prøvede at skabe ond stemning ved udtalelser som disse henvendt til egne spillere: "Han giver dig alligevel ikke frispark", hvilket var reelt nok, da der ikke var noget frispark.
- 33 Det var koldt.
- 42 Fremad havde et forsøg.

Som det fremgår, tabte Fremad 0-2 efter en intenst spillet og meget seværdig kamp. Alt efter udfaldene af de resterende kampe i runden kan det stadig være, at vore bysbørn ligger nr. 1 i Faxelegaen.

/Kaidin

Kufferten

Der er støj og tilrøget i det middelstore dunkle lokale. Værthusgæsterne udgør en broget forsamling af forskellige menneskelige racer samt en del andre folk. "Cafe Jorl", viser et animeret hologram i midten af lokalet. Det ligner Jorden, men er det ikke, for Jorden er ikke grøn og blå med hvid is ved polerne. Snakken er højlydt på flere forskellige sprog. Heftigt forsøger den at overdøve musikken, en uendelig kamp, tænker Sik. Hun sidder i baren og tænker på sin mission. Kuffertens sikkerhedssystem er aktiveret, svagt blinker den røde lampe, der indikerer dette fact. Verden er fuld af facts, tænker hun videre. Hun har haft kufferten i sin besiddelse i 4 timer. De sagde, at det var vigtigt, det gjorde de altid, men denne gang følte hun, at de mente det. Hun havde aldrig spekuleret over indholdet af de mange kufferter, pakker og kasser, hun gennem de sidste 8 år havde transporteret. Hun havde fået den overrakt som om, den var et lille barn. Osaka vil gerne have fingrene i den. En af verdens største computerproducenter var ude efter hende. Hun kendte udmærket deres metoder og den type firmaer. Halvkriminelle mafiametoder var et af firmaets foretrukne midler i kampen om forbrugernes worlddollars, der ville lede dem til mere magt og flere worlddollars. Ethvert større firma med respekt for sig selv havde det, de selv vil kalde en sikkerhedsorganisation. En slags stat i staten med eget secret service, egen skole og sundhedssystem for firmaets betroede ansatte. Faktisk havde enkelte større firmaer købt hele lande i den 3. verden, enten åbenlyst eller via korrupsion. Kufferten blinker indbydende rødt til hende. Den vækker hendes nysgerrighed, men hun kan intet gøre for at stille den.

Er de efter hende? Ved tankens kraft vælger hun sig gennem sin indbyggede target scanner. "Weapon scan activated..." blinker de røde bogstaver nederst i hjørnet af hendes

synsfelt. "Scan complete, do you want full readout?" "Yes" tænker hun og panorerer rundt i lokalet. De røde vektorfirkanter påhæftet datafelter kommer til syne ved en del af gæsterne. Ved siden af hende sidder en venlig flot fyr og nipper til sin blå drink "Closeup" tænker Sik. Fyrens våben forstørres, de tekniske specifikationer bliver udlæst nedenunder. "Mark 4 Blast pistol" oplyser computeren hende. MARK 4! I byen er intet skydevåben over Mark 1 tilladt. "Used mostly by special striketeams" fortsætter computeren. De havde altså opdaget hende. Roligt og fatet fortsætter hun panoreringen og finder en lignende person ved døren. Resten af våbene i lokalet er mere eller mindre lovlige. Hun vender sin venstre pegefinger så minikameraet kan få et præcist billede af Don Juan ved siden af. Han smiler venligt, Sik smiler igen, som intet var sket. "Record" tænker hun, og snart lagres billederne i computerens hukommelse. Friskt bunder hun den grøngule drink, mens hun beder computeren om, at lade al alkohol passere hendes tarm og nyre uanfægtet. "WARNING! WARNING!" Skriver computeren henover synsfeltet. "Possible poison detected" fortsætter den, hun beder computeren analysere indholdet. "Amatører" tænker hun og lader drinken passere direkte til blæren.

Resolut rejser hun sig. Spiller lidt fuld, mens hun griber ud efter kufferten mellem barstolens ben. Sik kanter sig over mod udgangen, mens hun peger bagud med sin venstre pegefinger. "Reverse y-coord". Minikameraets verden vendes op og ned, så verden vender rigtigt. Jo, ganske rigtigt, Don Juan er ved at rejse sig. Hans bror ved døren rører på sig. Sik tænker tilbage på hendes egen tid i et lignende specialkorps. Hun ved, de er gode, toptrænede og forbandet effektive. De kan myrde én, uden man opdager det. Hun sender manden ved døren et skjult smil og går forbi, vel vidende at de ikke vil

risikere alle vidnerne i baren. Udenfor er det skyfrit; hvis man anstrenger sig, kan man lige skimte et par stjerner. En ruteshuttle bevæger sig over den smule himmel, der er synlig mellem de høje bygninger. Sik går selvsikkert hen ad fortovet. I rendestenen ligger en del affald, længere henne kører en fejerobot. En eller andens ben stikker ud under noget affald, hun træder henover den røde flod, der løber henover fortovet. Siks pegefingerkamera holder øje med barudgangen bag hende. Ganske rigtigt, ud af baren kommer de 2 Osakafyre. "Structure scan" tænker Sik, selvsikkert går hun forbi en fuld bum, der ligger ved husmuren. TargetsScanneren færdiggør et 3D-vektorkort over området. Lige efter fejrobotten er der, på modsatte side, en gangtunnel til nabogaden. Kameraet afslører de 2 fyres lommegriben efter deres dødbringende blaster. Fejrobotten passerer hende. Så er det nu, tænker Sik og kaster sig ud i transportzonen. Targetcomputeren opfattede en speeder og sender en kort "WARNING!" ud over hele hendes synsfelt. Lynhurtig kaster Sik sig i et indviklet rullefald med kufferten. Kantstenen placerer et effektivt slag mod hendes venstre skinneben. Sikkert ovre transportzonen kommer hun bandende på benene og griber ud efter kufferten. Jeg er vist ved at blive gammel, tænker hun, men det er der heldigvis også råd for.

Kuffertens matte metal har fået en lang ridse. Den røde lampe blinker stadigt svagt. Gad vide hvad jeg sætter livet på spil for, tænker hun videre, og gør sig klar til at fortsætte. Osakagutterne har fisket deres blaster op. Overasket over Siks manglende fuldskab, slår 2 blasterskud ind i muren tæt ved Siks hovede. Fejrobotten blokerer de 2 næste, hvilket giver hende tid nok til at humpe ned i gangtunnelen. Det venstre skinneben gør afsindigt ondt. Sik beder computeren lukke ned for nerverne i benet. Nu gør det heldigvis ikke ondt længere, men hun humper stadig. 70 meter længere fremme er den anden gade. Gangen er oplyst af halogenrør, de små lamper passerer langsommere og lang-

sommere. 10 meter tilbage, det går ikke. Forpustet kæmper hun sig videre, mens hun tænder sin LTS-radio, "- backup to 62AX7 street." De havde slået alarm. Udgangen, endelig! Med højre hånd griber hun ind i venstre ærme og hiver et ca 20 cm langt håndtag frem. Hun folder modtagerenden ud og skubber kontakten på "On". En tynd laserstråle kommer ud fra håndtaget. Hun smiler og tænker på sin gode ven opfinderen Hank Hudson. Med lasersværdet smadrer hun de sidste 7 lamper. Et lokalt mørke breder sig. Sik stiller sig op ad muren til højre for udgangen. Hun slukker lasersværdet og gør sig klar. Med ryggen mod muren lister hun venstre pegefinger om hjørnet. De 2 striketeamfolk kommer ned i gangen. De ene stiller sig med blasteren løftet pegende på den anden ende af gangen. Den anden løber fremad. Skiftevis bokser agenterne sig frem i hver side af tunnelen. "Piece of cake", tænker Sik og sætter sig på hug. De har ikke forbedret deres teknikker i hendes fravær. Don Juan fra bardisken kommer løbende med blasteren i brysthøjde. I det han passerer, tænder hun lasersværdet og hugger hans ben over, som om det var smør. Han skriger i smerte, mens han trimler om og fyrer blasteren vildt om sig. Hun skynder sig væk fra gangåbningen og ned ad den mennesketomme gade. 20 hump senere stopper hun og transmitterer kaldesignalet til speederen. "Forbandet job" tænker hun og går i dækning bag nogle affaldscontainere. Lasersværdet placerer hun i holderen i venstre ærme, samtidig trækker hun nittepiستolen. Dette lydløse, effektive våben har reddet hende fra utallige ubehagelige skæbner. "Switch to combat mode" beder hun computeren. Scanneren viser en prik nede i gangen der bevæger sig. Sik lægger nittepiستolen til rette. Han kommer løbende ud og ser sig panikslagen omkring. Nede i gangen stønner den anden agent. Sik presser aftrækkeren i bund. De små metalstykker farer mod målet. Hans venstre lår bliver fuldt af små huller, blodet siver langsomt ud og gør hans dragt rød. Agenten kaster sig i skjul i gan-

Føk Novelle

gens åbning. Henne ved gadehjørnet drejer speederen, og kommer hastigt mod Sik. Hun gør sig klar og håber, agenten har rettet sin opmærksomhed mod sit lår. Bag sanitetscontaineren sætter hun sig på hug, som en kat klar til spring. Speederen stopper ud for hende, forsigtigt stikker hun pegefingern op over containeren og putter nittepistolen tilbage i hylsteret. Fri bane. Hun griber kufferten og springer frem mod speederen, agenten i gangen rører på sig. Hun sætter sig op på det svævende fartøj og gasser op. På rearview-monitoren ser hun agenten kravle op og rette blasteren ind. Hurtigt læner hun sig frem, og et blasterskud hvæser hen over hovedet på hende. Endnu et skud affyres, denne gang bliver hun ramt i ryggen. Lugten af brændt kød hvirvles hurtigt bagud. Computeren fortæller hende at targetscanneren er afbrudt, "satans" tænker hun, og stiller LTS-radioen ind på en speciel kodet frekvens.

– Hank, kom ind.

Hanks søvnige stemme lyder i den anden ende.

– Sik! Jeg prøver på at få min velfortjente nattesøvn.

Stemmen skifter til en mere nervøs.

– Har du problemer?

Sik overhaler en luftpudebus i rasende fart.

– Store problemer. Kan du ikke forberede en varm velkomst til et par Striketeam-grupper?

– Hvad fanden har du nu rodet dig ind i! Jo selvfølgelig, min pige. Så kan jeg også teste min nye tyverialarm, siger han og griner en kort, indforstået, grum latter.

– Hvornår er du her, skattepige?

– Om ca 10 minutter.

– Jeg behøver 15. Kan du ikke vise dem byen?

Igen latteren.

– Sure, no problem, svarer Sik, mens hun svinger om et hjørne.

– Okay, over and out.

Sik fortsætter med rasende fart hen ad gaden. Computeren beder hun starte en nedtælling fra 15 minutter. De røde digital-

tal starter turen mod 0:00:00. Sik tænder for LTS-radioen på Osakas kodede frekvens, computeren oplyser at den bruger 43

– Hun fortsatte på en speeder ned ad 63BX8. Send en medical drone ud efter 2 på 62AX7.

Sik var klog nok til at holde antallet af dræbte agenter nede, alligevel havde hun på fornemmelsen, at nogle ikke ville se solen forsøge at trænge gennem støvlaget den næste morgen. Speederen fortsatte hurtigt forbi en spillehal. En flok unge cyberpunkere står og hænger udenfor. Sik tænkte tilbage på hendes yngre ungdom, hvordan hun havde taget denne livsstil til sig og hendes problemer med at blive anerkendt i en drengeverden. Hun var et naturtalent med en computer, mange drenge måtte gå bort i vrede og fortvivelse over et nederlag til en pige. Langsomt vandt hun terræn. Det var også i en spillehal hun mødte Hank. Han var på udkig efter et særligt talent til en "mindre operation." Han kunne straks se fordelene ved en kvindelig "patient", og de snakkede om sagerne. Sik var vildt betaget, sådan teknologi direkte indpodet i kroppen. Ordet og livsstilen cyberpunker fik en helt ny drejning, hun blev en ægte cyberpunker overlegen alle drenge fra spillehallen. Computeren og bioelectricity-converteren var de første installationer, Sik fik indopereret. Drengene i spillehallen var vildt misundelige, istedet for foragt nød hun nu respekt og beundring. Hun var et af de første forsøg på at indoperere cyberware direkte i et menneske. Det er længe siden, næsten 15 år. Hank var ansat ved Osaka, i forskerafdelingen for kommunikation mellem elektronik og nervesystemer. Osaka jager deres eget eksperiment, et løbsk eksperiment, eller er det kufferten, de jager. Det var ligemeget, for hun var kuffertens indehaver. I starten havde de forsøgt at likvidere hende, men takket være operationerne havde hun snydt dem hver eneste gang. Efter et par år havde de opgivet. Tankerækken blev hurtigt afbrudt af en lygtepæl, der var på vej mod hende med foruroligende fart, lyn-

hurtigt kastede hun speederen til venstre og undgik lige præcist en tvivlsom skæbne i 2 dimensioner. Hun vendte sin koncentration på transportzonen og radioen. Gadelamper, fulde folk, skumle personager og et par spadserende passerede som udtværede streger.

– Team 46 er kommet til opgavne gade. Search mode activated.

Sik holdt øje med rearviewmonitoren, en magnetic-patroljebil nærmede sig hastigt. Sik bandede ved sig selv over targetscannens svigt. Men hov, kender hun ikke dette kvarter.

– Visuel kontakt med eftersøgte, messede en stemme i radioen.

Sik tog farten af for at svinge. Jo ganske rigtigt, dette var den del af byen, hun var vokset op i. Speederen kastede hun ud i en farlig manøvre hen over modkørende svævezone. Lettet over total mangel på modkørende hoppede hun over den selvlysende kantsten, der indikerede transportzonen. Hun stiger brat 2 meter for at undgå fodgængerne i fortovszonen og læner sig til venstre for at runde hushjørnet i få centimeters afstand. Heldigvis var der ingen fodgænger, der havde valgt at runde hjørnet i dette sekund. Rundt om hjørnet. Ca. en halv meter under hende bremses en Luftpudesportsmodel hårdt op. Sik når lige at se et par skræmte øjne der kaster sig ned, før hun laver flyvehop henover frontvinduet. Pyhh, det var tæt på. Patroljebilen runder hjørnet med knap så meget ynde. Barndommens tanker flyver gennem hendes hoved, mens hun runder det næste gadehjørne på mindre farlig vis. Sik hentede Hanks adresse frem; hun husker det overdådige hus i den rige del af byen. Her havde hun gennemgået adskillige hemmelige operationer. Så hemmelige at ikke engang Osakas secret service vidste noget. Striketeam gruppen undrede sig dog en del over hendes mystiske effektivitet uden ret meget højteknologiske udstyr. Sik smilte sit ævbæv-jeg-ved-noget-du-ikke-ved smil. 0:07:04 viste uret, patroljebilen nærmede sig.

– Patroljebil til eftersatte. Stands fartøjet

øjeblikkeligt og intet vil ske dem.

Radioen i speederen udlæste denne besked. “Ha, den er go’ med jer”, tænkte Sik, hun var udmærket klar over deres metoder til at lukke munden både op og i på besværlige “kunder”. Hun fulgte godt med i gadens anatomi, gangtunneler til nabogaderne forekom med 50 meters mellemrum.

“Okay, jeg standser.” meddelte hun over radioen og sagtnede farten. Patroljebilen kom op på siden af hende. På taget stod en agent med en lasercannon, forbandet effektivt våben. Sik bremsede hårdt op ud for en tunnel, og før laserbejntenten nåede at reagere, var hun allerede halvvejs nede i tunnelen. Den velkendte lyd fra laseren lød, og en kraftig blå stråle slog ind i muren bag hende og lavede den beigefarvede mur temmelig sort. Sik vendte koncentrationen fremad og undgik med nød og næppe en gammel mand, der råbte “Svævebølge!” og “Ungdommen nu om stunder!” efter hende. Sik tænkte et sekund på hans kommende nat i en celle dybt under Osakabygningen, hvor han skulle gentage hendes signalement til en agent igen og igen, indtil de var 100% sikre. Hun kom ud på den anden side og svingede til højre, så hun havde foretaget en U-vending. Sik var udmærket klar over, at hun ikke havde rystet forfølgerne af. Det gjaldt om at forvirre dem tilpas længe nok. Heldigvis havde hun barndommens kendskab på sin side. Længere nede ad gaden lå der en park, hvor hun havde leget som barn. Hun var ved at komme ind i den mere velholdte del af byen. Parken var som et grænseland mellem den rige og den fattige del af byen. Rearviewmonitoren viste patroljebilen svinge om hjørnet. Stemmen i radioen oplyste hende om, at hun nu ville blive betragtet som flugtbilist, og der ville ikke blive lagt fingre imellem. Sik fortsatte flugten, mens digitaltallene passerede 0:05:00. 100 meter længere fremme så hun porten til parken, her ville patroljebilen få svært ved at følge hendes smalle manøvrede speeder. Piloten i patroljebilen havde åbenbart indset problemet og sagtnede farten, da den passerede porten.

Føk Novelle

Hun havde alle fordelene, og hun vidste det. De smalle træoverskyggede gangstier var heldigvis ikke særligt befærdede.

Computeren viste hende at Osakafrekvensen på LTS-radioen blev benyttet.

– Eftersøgte flugtbilist befinder sig i Washington-parken. Her er Team 46. Eftersætter inde i parken.

– Her er Team 25 nord for parken. Jag eftersatte ud, vi blokerer. Over

– Ten-four over and out.

“Amatører!”, tænkte Sik, “De fanger mig aldrig.” Hun lænede sig mod højre for at tippe speederen til det kommende sving. 2.5 meter over jorden ligger hun vandret rundt i svinget. Under hende ligger en bums og sover på en bænk. Eksplosionen oplyser området, trykbølgen pumper Siks lunger sammen, og for et øjeblik kan hun ikke få vejret. Bag hende begynder parkens træer at brænde, patruljebilen havde åbenbart "glemt" at dreje. “Man skal også være godt dum for at flyve en magnetic ind i en park med smalle gange”, tænker Sik undskyldende. Hun sagtner farten for at orientere sig. Det var på høje tid at køre mod Hanks hus. Hun kører tværs over den kunstige sø, et par ænder flyver forskækket op. Østporten ligger lige frem, hun passerer porten og fortsætter ned ad 65YD3. En speederagent, der patruljerer langs parken, følger Sik.

– Visuel kontakt med eftersøgte på 65YD3, Speeder 61 eftersætter. Over.

– Ten-four speeder 61, vi er på vej. Team 25 over and out.

“Det er godt, at de ikke ved, hvor kufferten kommer fra og skal hen. Så havde de nok indkaldt luftstøtte.” Sik fortsætter med stor fart hen ad gaden. Kvarteret er et forretningskvarter med høje spejlblanke bygninger, små torve og beplantede gangstier. 0:02:23 viser stopuret. Sik fortsætter. Hanks hus ligger for enden af gaden.

For sent opdager hun forfølgeren. Agenten sigter blasteren mod hendes speeders magnetfrastødningssystem og skyder. Da blasterskuddet rammer speederen flyger en byge af

gnister indover Sik. Speederens computer fortæller hende, at hun har 10 sekunders svævekraft tilbage. Forvildet ser hun sig om. Midt på pladsen er et stort springvand. Sik kaster speederen ind over pladsen, agenten forfejer et skud, der trækker en varm bølge over hendes hoved. 5 sekunder, i det samme flyver speederen henover springvandet hun griber kufferten og springer. Speederen fortsætter og eksploderer mod muren 25 meter fremme. Kufferten flyder rundt i springvandet, hun kigger forsigtigt over stenkanten. Agenten bremser speederen ned. Hun famler i sin våde jakke efter en røggranat. Kuffertens røde lys breder sig under vandet, der smager råddent. Agenten er hoppet af speederen, hun kaster granaten og fanger kufferten. En tyk kvælende røg breder sig på pladsen. Hun kravler op af bassinet. "Switch to thermovision," beder hun computeren. Hun kan tydeligt se agenten som en rød skygge, han er blændet. Famler rundt med blasteren i den ene hånd og den anden strakt ud for ikke at gå ind i noget. Sik tager lydløst lasersværdet frem fra ærmet og folder det ud. Agenten vender sig hurtigt mod en lyd og skyder. Blasterskuddet trækker lysstriber gennem røgen. Hun kan se på hans ansigtsudtryk, at han er bange. Han bevæger sig sidelæns hen imod hende. Hun gør sig klar, og da han kommer inde for rækkevidde, tænder hun lasersværdet og laver en dyb flænge i hans skydearm og hans ene ben. Hun slukker lasersværdet og lister stille væk i røgen. Med kufferten i den ene hånd og det slukkede lasersværd i den anden humper hun hen mod en gangsti, der fører ind mellem spejlbygningerne.

– Hank kom ind.

– Alt okay, min tøs, bring bare fugleungerne hjem, jeg er klar. Er du okay?

– Helt fint, pak hellere tasken og værktøjskassen.

– Okay, jeg har en overraskelse til dig. Vi ses.

Sik kunne høre en patruljebil stoppe henne ved pladsen, gangen drejede let til højre. Små cirkelformede hyggekrege ligger med jævne

mellemrum langs den beplantede sti. Græsset er lettere gulligt. Stien drejer mod venstre, Sik kan høre stemmer et stykke bag sig. Hun kan se det sidste højhus længere fremme. Når lige at dreje om hjørnet, da hun hører løbende fødder. Hun prøver at løbe, men benet strejker, og hun opnår kun et par hurtige hump. I stedet for at prøve at løbe væk, hopper hun over en lav hæk og ind i en have. Ud på vejen på den anden side af huset. Nu kan hun se Hanks hus, han står i døren og vinker til hende. Sik kan høre Osakaagenterne inde i haven. Hun humper frem mod Hank, hurtigt løber han ned af havegangen og hen mod hende. Hun lægger fingeren over læben, og han nikker, da hun rækker ham kufferten og støtter sig op ad ham. Sammen går de op til huset. I det samme dukker agenterne op ude på vejen. Hank og Sik går indenfor og lukker døren. "Gå i dækning bag sofaen, men hold øje med showet", siger han og smiler det indforståede smil. Fra sofabordet samler han en sort fjernbetjening op. I det samme bliver døren skåret op med en skærebrænder. Døren falder ind, og Striketeam gruppen kaster sig ind i entreen. Hank trykker på fjernbetjeningen, Sik gør sig klar med nittepistolen. Det første skud falder ude fra entreen. I døråbningen bliver det kastet tilbage, og videre fra væggene. Blasterskuddet rammer en agent i skulderen. "Det var del 1", siger Hank med et grumt smil og trykker på en anden knap. En masse skud lyder ude fra entreen, og luften er pludselig tæt af laserskud og skrig. "Det var del 2", fortsætter Hank, "nu skal vi bare få det til at se realistisk ud." Han slukker skjoldet og beder Sik om at hjælpe med at få placeret ligene. Da det er gjort, tager han hende med ned i laboratoriet og giver hende en sprøjte.

"Så nu burde du være klar igen." Han går hen til et skab og åbner det. Sik spærrer øjnene op, i skabet står 2 personer. "Tro kopier", siger Hank, "husker du de celleprøver du gav mig for et par måneder siden? Bare rolig de har aldrig været levende. Hjælp mig med at få dem ovenpå." De bar kopierne ovenpå og "slog dem ihjel" med Osakablasterne. "Vi har travlt, snup lige taskerne, så sletter jeg vores spor." Sik hankede op i de 2 tasker og værktøjskassen og gik mod laboratoriet. Hun stillede ind på Osakas frekvens og lyttede.

– Team 46 og 25 kom ind. Over.

Stilhed. – Team 46 og 25 kom ind. Over.

Stadig stilhed. – Dette er Team 38. 46 og 25 kom ind. Over.

Hank kom ned ad trappen. "De leder efter os, vi må væk." sagde hun til ham. "Tak, jeg har set dem vimse rundt udenfor." Svarede han. Hank åbnede forsigtigt bagdøren til laboratoriet. "Det går ikke at tage min bil, så gætter de sammenhængen. Følg mig." Hank ledte hende gennem en orientalsk have, over en lav mur, gennem nabohaven, gennem yderligere 3 haver, over en gade og op til en garage. "Hold udkig, mens jeg fikser låsen." Han fisker en sær dims op af værktøjskassen og stikker den ind i låsen. 2 sekunder efter er garagen åben, de går ind og Hank bruger yderligere 2 sekunder på at få billåsen op. Langsomt og lydløst bakker Hank bilen ud af garagen og ud på vejen. Roligt kører de ud af beboelseszonen. "Hvorhen madame," spørger Hank spøgefuldt. Han får hendes anerkendende din-snu-gavtyv smil. "Ud af byen," svarer hun, og han drejer op på hovedtransportzonen. Kufferten står på gulvet, den blinker uanfægtet videre.

/Ursem

KALENDEREN

- Fredag d. 18. April : Eulers Venner fejrer Eulers fødselsdag i forbindelse med fredagsbaren i Stafflounge. Der vil sædvanen tro være lagkage.
- : Føk nr. 7 udkommer
- : Temadag om den politiske forbruger, magt og afmagt. Nærmere oplysninger fås på Miljølære, tlf. 8942 2724.
- Mandag d. 21. April : Mads Føk starter en total blokade af Kina. Fra dags dato bruger vi ikke længere kinesisk fremstillede limstifter og sakse.
- Onsdag d. 23. April : Som modtræk blokerer Kina for udgivelsen af Mads Føk i Kina
- Torsdag d. 24. April : Mads Føk stævner Kina for FN's menneskerettighedskommision. Danmarks udenrigsminister Niels Helveg Petersen møder personligt op på Mads Føks kontor for at takke for den uvurderlige støtte det er, at have Mads Føk med på listen over kritikere af Kinas grove brud på menneskerettighederne.
- Tirsdag d. 29 April : KuFo afholder filmforedrag om Alfred Hitchcock
- Fredag d. 2. Maj : TÅGEKAMMERET holder majfest med spisning og en – efter deres udsagn – skidegod revy.
- : @lkymia holder også fest denne dag. Det er der jo både fordele og ulemper ved. Måske skulle TÅGEKAMMERET og @lkymia lave en aftale og indføre et tur-pas, når de absolut vil lægge deres fester samme dag
- Mandag d. 5. Maj : Der begynder at forlyde rygter om store massedemonstrationer over alt i Kina. På den Himmelske Freds Plads forsamles 100.000'er. Overalt lyder de taktfaste råb: "Mads Føk. Mads Føk. Giv os Mads Føk."
- Fredag d. 9. Maj : Døddlinie på årets sidste Føk: nr. 8
- Fredag d. 16. Maj : Under stor jubel udkommer bladet med Li Pengs skamfulde undskyldninger overfor redaktionen. "Vi bøjer os for demokratiets ypperste talerør" udtaler han, mens takkebrevene for Mads Føks store arbejde strømmer ind fra systemkritikere over hele verden. Bladet bliver fra flyvere kastet ned over den Himmelske Freds Plads.